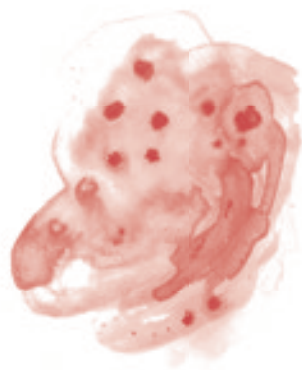

POEMES DIBUIXATS

PILARÍN BAYÉS

MIQUEL MARTÍ I POL

Pròleg de
Lluís Llach

POEMES DIBUIXATS

PILARÍN BAYÉS

MIQUEL
MARTÍ
I POL

Primera edició: octubre del 2018

© dels poemes: Hereus de Miquel Martí i Pol, 2018

© del pròleg: Lluís Llach, 2018

© de les il·lustracions: Pilarín Bayés, 2018

© d'aquesta edició: Edicions, 62, s. a., 2018

Diagonal 662-664 – 08034 Barcelona

www.edicion62.cat

info@edicions62.cat

Disseny: Sandra Penadès

Impressió: Liberduplex

ISBN: 978-84-297-7322-4

Dipòsit legal: B. 21.050-2018

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

COLLARETS DE LLUM

Collarets de llum
quan la tarda fina;
si el rostoll s'adorm
tot és de joguina.

Prou l'estel petit
i la Lluna clara
cercaran l'amor
més i més encara.

Un estel petit
obre l'ull i parla:
—¿On serà l'amor
que no puc trobar-la?

Se'n riuran els camps
i les ribes pures
i els pollancs i el riu
i el pla i les altures.

—On serà l'amor?
—fa la Lluna bruna.
L'he cercat pertot,
que n'estic dejuna.

Se'n riuran els grills
i els ocells cantaires
i el vent remorós
i els follets rondaires.

I l'amor ocult
entre satalies
riu que riu content
de ses traïdories.

I ell, entaforat
entre satalies,
contarà a la nit
noves traïdories.

Collarets de llum
quan la tarda fina;
si el rostoll s'adorm
tot és de joguina.

Collarets de llum
quan la tarda fina;
si el rostoll s'adorm
tot és de joguina.

TENIM LA VEU CANSADA

Tenim la veu cansada de pregar
i un mur de vent i llum davant dels ulls;
defallim sota el pes de tants principis.

Tenim les mans cansades de l'esforç
i tu restes encara inassolible,
molt més enllà del nostre desgavell.

No ens allibera el camp ni la ciutat
de la teva presència feixuga,
perquè l'espai ets tu; tu, la remor
del vent i de la llum i les paraules.

Vindrà un jorn, és ben cert que vindrà un jorn
creat només per oblidar-te.
Ens deus aquest instant de llibertat
com un perdó per tot el que hem sofert.

Després ja tot serà llunyà i absurd,
i la vida i la mort i tu i tot,
com un vent de record
que amb prou feines arriba a insinuar-se.

DEIXEU-ME DIR

Deixeu-me dir que ja és temps d'oblidar,
que ja és temps de creure un altre cop en la puresa
i de repintar les cases amb colors alegres.

Aquells que han viscut molts anys lluny del poble
seran cridats a retornar
i una nit qualsevol
el vent s'endurà totes les paraules
que hem malmès de tant dir-les sense amor.
I l'endemà serà com si ens alcéssim
després d'una nit de vint segles.

Deixeu-me dir que ja és temps d'estimar,
que ja és temps de creure en els prodigis
i que tant se val de les noies que no hem conegut;
que el poble és com abans
i que algun dia
hi haurà flors al jardí
i vent als arbres
i paraules inventades de nou
només per a nosaltres.

SÍ

AMOR
VIDA
LLIBERTAT

FRATERNITAT
Llibre
Igualtat
Poble
Riala

GRÀCIA
SALTIRÓ

OF
AB
CDE
FGHI
JK
LM
NOP
QRST
UV
WXYZ

MURRO
EL MÀTIN
JOSEP CARME

ROMANÇO

Si ens besem pels carrers
trontollaran les cases,
les dones del raval
ho contaràn al batlle,
vindran guàrdies civils
empunyant simitarres,
dos frares del Remei
i el sometent amb arma.
Convictes de mant crim
ens penjaran a plaça,
quan ja siguem penjats
repicaran campanes,
acudirà la gent,
proclamaran l'alarma
i el batlle, modestet,
dirà quatre paraules.
Serà un dia revolt
amb molta tramuntana,
com brandarem, amor,
tota la santa tarda!
Per veure'ns vindrà gent
de tota la comarca,
algú dirà: és molt trist,
i et mirarà les cames.
Entorn del cadafal
nenes uniformades

recaptaran diners
per les missions de l'Àsia.
En ser que sigui fosc
tornarem cap a casa,
gats adúlter viuran
la nit a les teulades,
ens farà mal el coll,
tindrem les mans ben balbes,
els ulls inflats pel vent
i un tremolor a les cames.
Sinistres vigilants
armats amb força i dalla
percaçaran arreu
parelles amagades.
Abans no es faci clar
fugirem cap a França
pels vells camins del bosc
disfressats de captaires.
Quan ja siguem ben lluny,
en qualsevol obaga,
cremarem els vestits
i esborrarem el rastre.
Llavors, lliures i sols,
sense dir cap paraula
ens besarem de nou
amb una força estranya.

DO DE LA PARAULA

Crido el mal any, bròfec com un profeta,
però ningú, pel que es veu, no m'escolta.

Diuen que ho fa que vaig vestit de llana
i que tinc una veu massa polida.

La gent que jo conec es lleva a toc
de sirena, i esmorza i dina amb presses,
i havent sopat s'asseu davant la porta
de casa seva i vetlla la quitxalla
que juga pel carrer.

No hi ha cap tarda
que no sigui rodona com un vidre.
Quan caic en l'enganyifa d'oblidar
que sóc un d'ells, tinc la veu de titella.

